

5) Agga kui ühhé surno någgo ei olle susest mudetud, ehk kui ta ðkkitselt on furnud; siis ei pea tedda mitte enne sängist wålja wotma, enne kui saab katsutud, kas veel ello teuni ja seeks peatõ olemas, ehk kas tedda veel woiks ellusse ðrrataba. Sepärrast peab, kui se woiw jündida, toki ehet welsker ehk mu moistlik innimenne abbiks kutsutama, et ta, kui nisuggune luggu kões on, ðppetaks, mis tulleb tehha, et furnud jálle elluse touseks. Kui keik on ðrrakatsutud, ja ei tahha ühtegi aitada, siis peab ikka ootma, seuni kui need töösed surma märkid i'muivid, se on, se surno hais, ja need mustad tähhed: ja ei pea mitte tüddinemia, kui ka monne pâiva peaks ðbetama.

6) Keik need, kes puseppa ammetiga lunsverkainvad, ja pusärkid terwad, peawad tarzgaste keik surno märkid ðppima tundma, ja

ei

ei pea ühhégi püsärki ðaant enne kinni lõuna, enne kui surno hais on tumba.

7) Òigusse pârrast peatõ iiggas fullas moisa polest üks naene seätama, kelle ammet olleks, keik furnud fullas pesta: ja üks nisuggune naene peatõ ðpperust saama, et ta dieste teaks wahhet tehha, surma wâlhel ja rasse minnestusse wahhel.

8) Se on üks viis, mis wâqa kido wâart on, et kiriko aia peal surno püsärk veel üks kord lahti tehha, ja et matja rahwas, enne kui furnud mahha pannakse veel üks kord terima silmi katsuvad, et woiks ðige julge olla, et ta idest furnud on. Agga sedda ei tehhi siis mitte tehha, kui se furnud nisugguses töiwes on olnud, mis pea mu rahwa külge hakkab. Kiriko ðppetaja woiks siis seal jures need sannad ðolda: Wacše innimes, ðe pâwad on kui rohbi, ta ðitseb nenda kui ðicke wâljal: kui tuul tem-